

31 december 2019 - Lezing: Psalm 121

Op deze oudejaarsavond zijn we hier.
Een wat vreemde avond in de kerk. En bijna wat storend
in de tijd na kerstfeest.

We hebben nog geen week geleden het kerstfeest
gevierd, Christus-feest, feest van Jezus' geboorte gevierd.
En nu onderbreken we als het ware Gods
heilsgeschiedenis alweer met ons eigen verhaal.
Wat we deden in het afgelopen jaar en wat we zullen
doen in het komende jaar. We staan stil, we kijken ach-
terom en zien vooruit.

Op deze avond -een avond om te danken en een avond
om te denken- komen we samen om naar de bijbel te
luisteren, te zingen, te bidden en de zegen te ontvangen.

En met de woorden van de Psalm staan we erbij stil
dat ons leven is als een weg
– een levensweg -
geboren worden
opgroeien
volwassenheid
ouder worden
uiteindelijk sterven,
als deze hele weg voor ons is weggelegd..

In de Bijbel wordt de weg van de mens
vergeleken met de weg van een pelgrim.

En daarover lezen we in die Psalm 121.
De pelgrimstocht ging naar
de stad Jeruzalem.
En in Jeruzalem
naar de tempel, om daar God te ontmoeten.

Pelgrimstocht
betekent:
ontdekken dat je levensweg uitloopt op
aankomen in Jeruzalem, bij God.
Onderweg beleef je van alles:
vrolijk samen met anderen onderweg,
zingen, maar ook angst
de bergen zijn niet te vertrouwen
achter elke rots kan een rover zitten

Onze levensweg kunnen we zo in bijbels perspectief
zien als een pelgrimstocht.

Pelgrimeren is in.
Naar Santiago de Compostella,
Rome
Jeruzalem
Lourdes, ook in onze eigen land worden pelgrims-
wandelingen gehouden.

En wat is het effect van dat onderweg zijn?
Het maakt je hoofd leger,
je hart voller gericht op het doel
en tegelijk ben je je er steeds meer bewust van:
elke dag heeft genoeg aan z'n eigenheid, positief of
negatief.

Onderweg zijn, pelgrim zijn, kan je lossen maken van geplande tijd, meer gevoel voor eeuwigheid geven.

Op deze avond zijn we misschien meer dan anders bezig met die levensweg.
Alweer een jaar voorbij,
wat is er allemaal gebeurd:
in de wereld,
terugblikken op TV
politiek nationaal en internationaal
aanslagen,
zorgen om ons klimaat,
publieke personen die gestorven zijn en worden herdacht
en ook in ons eigen leven, afscheid, ziekte, verdriet.
Wat zal er nog gaan komen?
Je ontkomt er bijna niet aan, juist op een avond als deze,
aan gedachten daarover.

Tegelijkertijd leert de Bijbel ons de levensweg te gaan met de belofte van Gods nabijheid.
Onze levensjaren zijn in Gods hand

En dan het slot van de psalm

De Heer houdt de wacht
over je gaan en je komen
van nu tot in eeuwigheid.

De Eeuwige is er bij – bij ons op onze levensweg.
Bij de overgang van het ene jaar in het andere
is er zijn belofte van Licht en de
komst van zijn Koninkrijk is al gaande.

De Eeuwige houdt de wacht op onze levensweg,
over ons gaan en komen.
Wij zouden zeggen ‘over ons komen en gaan’
maar vanuit Gods perspectief
gààn – we onze levensweg
en komen we – in het nieuwe Jeruzalem, het doel van de
pelgrimstocht.
Dat is het einddoel, het koninkrijk van God

Bij die belofte mogen we met Oudjaar stilstaan.

Onze levensweg loopt niet dood
maar op aankomen in het nieuwe Jeruzalem, bij God.
Dat we straks
met die gedachte
over de drempel gaan naar het nieuwe jaar.

Waar komt onze hulp vandaan?
Van God die hemel en aarde gemaakt heeft.
De Eeuwige waakt,
tot in eeuwigheid,
over ons gaan
en over ons komen.

Loosdrecht, Gereformeerde Kerk

ds. Hillegonda Ploeger